

Jenny Pomeranz is geboren op 24 april 1933 in Enschede. Ze was de dochter van Salomon Pomeranz en Cycilia Bildner. Jenny had een broer Jos (1932) en een zus Rina (1934). Haar vader werd in 1905 in het Roemeense Chernowitz geboren. Hij verhuisde naar Berlijn en leerde daar op school zijn vrouw kennen. Ze trouwden in 1928. Na het aan de macht komen van Adolf Hitler emigreerden ze in 1931 naar Enschede waar ze met een klein textielbedrijf begonnen. Ze maakten vooral stropdassen. De kinderen kregen een liberaal Joodse

opvoeding. Ze gingen met name naar de Sjoel voor de gezelligheid en op zondag kregen ze Joodse les. De familie woonde aan de Lipperkerkstraat 94 en later op nummer 69 in Enschede.

Aan het begin van de oorlog kwamen er steeds meer maatregelen tegen joden. Er waren al verschillende familieleden weggevoerd en daarom besloot ook het gezin Pomeranz onder te duiken. Ze kwamen in contact met een verzetsgroep in Enschede rond Dominee Leendert Overduin. Deze zorgde ervoor dat Jos en zijn zusje Rina in het najaar van 1942 in een kindertehuis in Maarn werden geplaatst. hun ouders vonden onderdak in de buurt van Apeldoorn en ook voor zijn zusje Jenny was een plaats gevonden. Jos en zijn zusje konden op een gegeven moment niet langer in Maarn blijven en met de hulp van dominee Overduin werden ze bij gezinnen in Friesland gebracht. Daar werden ze na de oorlog weer opgehaald. Het hele gezin overleefde de oorlog.

Voor de oorlog bestonden er in Nederland verschillende Joodse gesloten groepen. Een doorstart na de oorlog was niet mogelijk omdat veel leden en leiders waren gedeporteerd en vermoord. Alleen in Den Haag begon de T.O.P. groep weer. Er was ook in Amsterdam belangstelling en daar werd een groep opgericht. De organisatie was, net als elke joodse organisatie, Zionistisch ingesteld. Ze richtte haar leden op wat toen nog Palestina heette en wilden hun belofte bij de installatie ook op die manier inrichten. Dit bleek in verband met de spelregels van de NPV niet mogelijk. Het installatieteken werd een Davidster. Er werden geen insignes van de NPV overgenomen en in plaats van een hoed werd

een baret gedragen. De organisatie werd Tsofioeth (Hebreeuws voor padvinderij) genoemd. De verkenners kregen de Hebreeuwse naam Tsofim en padvinders Tsofoth. Er werd eind 1947 gestart met een verkennersgroep Misjmar Tikwatenoë onder leiding van Edzard Izaks, een gediplomeerd verkennersleider. In januari 1948 werd hij formeel geïnstalleerd. Op 20 juni 1948 werd een meisjesvendel erkend met de naam Deworah.

De Amsterdamse en Haagse groepen gingen in mei 1949 samenwerken in de Vereniging 'De Joodse Padvindsters in Nederland' (JPN). Er volgden nog meer groepen, onder andere bij Joodse instellingen in Hilversum en Apeldoorn én in Enschede en Hilversum.

Tijdens het zomerkamp in 1949 van de Amsterdamse scouts in Otterlo werd Kitty Deen uit Enschede geïnstalleerd als *lone scout*. Dit waren joodse padvindsters en padvindsters in plaatsen waar geen joodse scoutinggroep aanwezig was. Kitty Deen nam in het najaar het initiatief om in Enschede een meisjesvendel voor padvindsters op te richten en in december 1949 werd officieel gestart. Zij werd *Mefakedeth (Guido)*. De groep kreeg de naam Weizmann vendel, vernoemd naar Chaim Weizmann, een vooraanstaand zionist en de eerste president van Israël. In november 1950 werd de jongste groep gesplitst in een welpenhorde en kabouterkring.

De Vereniging „De Joodse Padvindsters in Nederland” heeft Mej. K. ENSCHEDE Deen bereid gevonden, een meisjesvendel van het Tsiofioeth op te richten. Alle aanmeldingen en aanvragen richten aan Mej. K. Deen, Bilderdijkstraat 13. Ook padvinder kunnen zich daar op geven, er kan dan gepeild worden of het de moeite loont, een troep te beginnen.

Jenny werd actief als Oehoe bij de kabouters van het Joodse Weizmann vendel. Haar broer Jos werd na de oorlog verkenners bij Groep 2 in Enschede. Deze groep besloot om na de oorlog de naam van de gesneuvelde Vaandrig Leppink te gaan dragen.

Jos besloot toen hij 18 jaar was, zijn geluk te gaan zoeken in de net ontstane staat Israël.

Jenny trouwde in 1961 met Harry Bannink (10 april 1929), de latere componist en pianist. Hij woonde in Enschede bij de familie Pomeranz in de straat en ze gingen als sinds hun vierde met elkaar om.

Jenny overleed op 19 augustus 2014 in Bosch en Duin.

Meer informatie

[Holocaust Survivors and Victims Database -- Jenny POMERANZ \(ushmm.org\)](https://www.ushmm.org/)

[2015 Ts-n-Sliepsteen-jrg-31-nr-124.pdf \(shsel.nl\)](https://www.shsel.nl/)

[Wie is Wie in Overijssel - Harry Bannink \(archive.org\)](https://www.archive.org/)

[Harry Bannink - Wikipedia](https://nl.wikipedia.org/wiki/Harry_Bannink)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 11 maa 1949 - Art. 66 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 10 nov 1950 - Art. 76 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 15 dec 1950 - Art. 124 | Delpher](#)

[Joodse padvinderij, Weizmann meisjesvendel 1952-53 — Löwenhardt Foundation](#)

[Foto's: 41695-Jenny Bannink-Pomeranz 1933-2014: Stamboom van de familie Sonneveld](#)

[Online Familieberichten; Overleden: Jenny Pomeranz \(19-08-2014\)](#)

[Jenny Pomeranz \(1933-2014\) » Stamboom Nijman, ter Welle, Loman, Veldmaat »](#)

[Genealogie Online](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.